

kan blive, som det burde og skulde. Der-til tror jeg, at den sceniske Kunst kun i meget ringe Grad kan bidrage, og i alt Fald mener jeg, at man ikke kan forsvare at ofre Hundrettusinder af Kroner hvert Aar alene til det Formaal. Jeg tror, at en stor Del af dem kunde anvendes til noget andet og bedre.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) talte om Sangens og Musikkens Betydning, og det gjorde det ærede 9de Medlem (A. C. Meyer) i lige Maade. Jeg har mange Gange glædet mig over at høre det sidste ærede Medlem udtale sin Beundring, kan jeg gerne sige, for Musikken, udtale sig om det gode og ædle, der ogsaa kan opnaas gennem den. Jeg holder selv umaadelig meget af Musik og har mange Gange i min Livsgerning følt mig oplivet og styrket ved at høre baade Sang og Musik. Ja, jeg kan saamænd glæde mig over at høre de københavnske Drengespille paa Mundharmonika og somme Tider tænke paa, hvilke dejlige Toner der dog kan lokkes frem af et saadant lille Instrument. Jeg har ogsaa med Glæde set paa, hvordan Lirekassemandens ikke særlig kunstneriske Toner har kunnet bidrage til, at Gadens Børn, som ellers ikke altid er saa fredsommelige og artige, i de københavnske Gaarde er blevet stemt til Stilhed og Alvor og har taget hinanden under Armen og danset til Lirekassens ikke altid skønne Toner. Det er et Bevis paa, at Musikken i sig selv er noget, som kan bidrage til at gøre det lyst og godt for Mennesket, og derfor vil jeg gerne være med til at bidrage til, at baade Sang og Musik kan vinde mere Paaskønnelse og faa større Udbredelse i vort Samfund, end de nu har. Ja, jeg tror, at en Times god Underholdning med Sang og Musik virker meget mere forædlende og er meget mere gavnlig for fattige Mennesker end den mest flammende Tale om, hvor daarligt de har det, hvilken Uret der bliver dem budt af de bedre stillede, og hvilket Ansvar Samfundet har for, at de ikke har det saa godt som de andre, fordi, som jeg nævnede før, en saadan Tale, selv om den i og for sig har megen Sandhed i sig, dog giver et ganske falsk Billede af de virkelige Forhold. For det er heldigvis saaledes, at Glæde og Tilfredshed slet ikke er betinget af Velstand. Nej, jeg har gjort den Erfaring — og det har vist mange —, at vil man se tilfredse og glade Mennesker, skal man ikke fortrinsvis søge dem i de velhavendes Kredse. Jeg har fundet meget mere Glæde

og Tilfredshed med Livet hos den Del af Befolkningen, som staar lavere nede økonomisk set, som mangen Gang har maattet døje med at klare sig. end hos de Samfundslag, hvor man ikke har behøvet at nægte sig noget i Retning af Forlystelser, forsaavidt de kunde købes for Penge. Det er ikke det, der giver Livet Indhold.

Derfor vil jeg gerne være med til at bidrage til, at alt saadant virkelig livfrembringende som Sang og Musik og alt godt Oplysningsarbejde, støttes. Saa vil man maaske sige: Ja, saa vil du altsaa være med til at ofre et ganske klækkeligt Beløb paa, at Operaen kan trives i vort Folk? Her overfor maa jeg, med Fare for at sige noget, som mange maaske vil finde meget banalt, bekende, at saa meget musikalsk Øre har jeg ikke, at jeg rigtig kan faa det store og gode og dejlige ud af at høre paa Operaer. Jeg maa desværre indrømme, at jeg synes, de mange Gange udarter til Skrig og Spektakel i Stedet for opbyggende Sang og Musik. Men det er selvfølgelig en Fejl ved mit musikalske Øre, som ikke er i Stand til at nyde denne smukke og ophøjede Kunst, der ydes igennem Operaen. Derfor skal jeg heller ikke have det mindste imod, at man faar Lov til at dyrke denne Kunst ogsaa paa vort kongelige Teater; men jeg siger: Lad saa de Mennesker, som skal nyde godt af det, som forstaar det og rigtig kan faa Udbytte af det, betale, hvad Driften koster, og lad det være nok, naar vi giver frit Husly! Mere kan jeg i alt Fald ikke være med til. Saa vilde jeg meget hellere være med til at spare nogle af de Tusinder, som man ganske sikkert vil være nødt til at ofre, hvis Operaen virkelig skal trives her i Landet paa samme Maade som hidtil, og ofre dem paa Fremhjælpning af Sang og Musik paa anden Maade og paa Fremme af de store brede Lags Interesse derfor. Jeg er enig med det ærede 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer), naar han i Gaar sagde: Lad os faa Musikken ud til de store brede Lag, lad os yde noget til, at de ogsaa kan faa lidt af den Nydelse og den Sindsoplivelse, som ligger i at høre god Sang og Musik!

Min Stilling overfor det foreliggende Lovforslag er altsaa den, at jeg ikke kan være med til at ofre 7—8 Mill. Kr., som her forlanges, til at skaffe bedre Vilkaar for Teaterlivet i København. Jeg tror, at vi aldrig vilde faa nogen Renter at se af disse Millioner, og jeg synes, at det er for